

[Tang Sørensen.]

oplyse ministeren om, at det ikke er muligt at indrette disse beholdere, det gælder ajlebeholdere og gylleanlæg, sådan, at ulykker ikke kan ske. Men man kan vejlede de mennesker, der skal ned i beholderne, om, hvordan ulykker undgås. Det er den mest praktiske måde at gøre det på, for at indrette dem således, at ulykker ikke kan ske, er praktisk uladsiggørligt.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg er nødt til at sige til hr. Tang Sørensen, at hvis hr. Tang Sørensen og jeg bare er enige om, at vi er fælles i vor interesse i, at disse ulykker undgås, så er det det væsentlige. Men derudover er det vel værd at sige, at det normalt altid er kombinationen af indretning og drift og forståelse for, hvordan denne kombination kan virke i praksis, der giver mulighed for at undgå ulykker. Men jeg tager alle tre indlæg som udtryk for, at alle i denne sal er interesserede i, at disse ulykker undgås. Det må være det afgørende, og det må vi bistå hinanden med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Jensen* (DKP) til arbejdsministeren:

»Med hvilken begrundelse opretholdes kravet om kontrol på arbejdsformidlingskontorerne?«

(Spm. nr. 51).

Skriftlig begrundelse.

Med henvisning til begrænsede lokalemuligheder, ombygninger og personalemangel har arbejdsformidlingskontorer indført fremmødekontrol med op til 6 ugers interval.

Man ved, at der ved kontrollen ikke anvises arbejde, men kun stemples og udleveres nye kort til de ledige. Dette kunne uden yderligere arbejde og udgift ske sammen med udbetalingen og er derfor en absolut unødvendig udgift for samfundet, ligesom det er en belastning for de ledige.

Hvor molboagtigt dette har udviklet sig, fremgår af situationen i Københavns omegn, hvor to arbejdsformidlingskontorer nu ønskes sammenlagt, og hvor man så som samlet kontrolsted for mange hundrede arbejdssøgende foreslår to muligheder i kontorbygninger, på henholdsvis 4. og 7. sal.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Hr. Jørgen Jensen har spurgt, med hvilken begrundelse kravet om kontrol på arbejdsformidlingskontorerne opretholdes. Begrundelserne er nu som før mangeartede. Jeg kan således oplyse, at formålet bl. a. er, at de ledige ved personlig henvendelse på arbejdsformidlingskontoret kan få lejlighed til selv at gøre sig bekendt med alle foreliggende arbejdsmuligheder og mulighederne for at benytte f. eks. tilbud om uddannelse.

Hertil kommer, at fremmødet er med til under arbejdsløshedsperioden at sikre en løbende kontakt mellem den arbejdssøgende og arbejdsformidlingskontoret. Denne kontakt gør det muligt for arbejdsformidlingen at blive gjort bekendt med f. eks. den lediges ændrede arbejdsønsker eller andre forhold, der kan have væsentlig betydning for formidlingen for den pågældende. Regelmæssig og direkte kontakt med de arbejdssøgende er desuden nødvendig for en hurtig besættelse af de ledige stillinger, som anmeldes til arbejdsformidlingen.

For så vidt angår fremmødet og kontrollen med, at den pågældende fortsat er til rådighed for arbejdsmarkedet, ønsker jeg at bemærke, at udbetalingen af arbejdsløshedsdagpenge foregår på grundlag af pågældendes erklæring på tro og love. Fremmødet tjener dog som en bekræftelse af, at den pågældende fortsat er ledig og arbejdssøgende, og i denne forbindelse må det nævnes, at de kommunale sociale myndigheder har tillagt fremmødet betydning for så vidt angår de ikke-forsikrede.

Med hensyn til fremmødehyppigheden stilles som udgangspunkt i arbejdsdirektoratets cirkulære fra 1969 om ledige arbejdsløshedskassemedlemmers kontakt med AF-kontorerne krav om ét ugentligt fremmøde, idet det dog i henhold til cirkulæret er overladt til den enkelte arbejdsformidlingschef at gøre undtagelser fra denne regel og fastsætte lempeligere bestemmelser om fremmødehyppigheden. Hvor hyppigt fremmøde der stilles krav om, vil afhænge af, hvilke behov der er for kontakt med de arbejdssøgende inden for de forskellige geografiske og faglige områder.

De i den seneste tid fremdragne eksempler på, at visse kontorer har tilladt meget lange perioder uden fremmøde, må ses bl. a. på denne baggrund, sammenholdt med den meget store arbejdsløshed. Ikke desto mindre må det tillægges betydning, at arbejdsformidlingskontorerne